

Deo opt. max. uni & trino, Virgini Deiparæ, & sancto Lucæ orthodoxorum Medicorum Patrono.

(1650)
Lug 1350

QVÆSTIO MEDICA.

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis 3. Decembris.

M. FRANCISCO MAILLARD, Doctore Medico, Praefide.

An Heroū virtus in Sobole?

PARUM est Heroas litare gloriae, nisi litarent & veneri; magnas inter opes sunt iopes, dum carent prolix ornamentis. Quid illis proficit animi præstantia, quid robur corporis, quid in rebus agendis summa felicitas, si desiderentur Liberi gentilitiae virtutis hæredes, & assertores potestatis? Expedit itaque fortes succedere fortibus: hi scilicet amplitudinem sui nominis egregie sustinent. Quam formam nobilium, cui tandem causa ascribamus? An honoris studio, quod ut viris generis illustribus innatum est, sic iis potentissimum solet esse ad res arduas incitamentum? An exemplis domesticis, quæ nepotes avitæ claritatis admonent, quæque, ut æmulari gloriosum est, sic negligere turpissimum? Hanc sibi laudem natura possumus vindicat, atque illud est, cur indolis paternæ femina transfundit in natos, nec indigna sobole generosum dedecorat sanguinem.

COMMUNIS hæc rerum parens similitudinis amantissima est; eam perpetuò reinet in omni genere viventium. Si medias inter segetes infelix Iolium luxuriat aliquando, si Cervus ex Leone nascitur, illud non sit naturæ culpâ, sed aliena. Multa sunt, quæ perturbant generationis opus, multa quæ perficiunt: illinc factus ab effectore differentia, hinc inter utrumque similitudo, sicut avis aven, lupus lupum procreat: nec minori gaudent similitudine plantarum propagines, inter se foliis, fructibus quam bene convenient! Senna senna quid interest? Hujus & illius pars unica ratio, color idem, sapor similis, odor minimè diversus. Ab hac lege non recedunt lapides & metalla, quæ vivere non immerito dixeris: Æs ab ære, filix à filio quid discrepat?

OUOD igitur Natura nusquam non efficit, hoc ipsum cur non assequeretur in hominum specie? Cur imaginem patrum non effingeret in posteris? Ita sanè, spirat in prole genitor, ejus in vultu cernitur, auditur in voce, in factis agit. Inde inflatus ille parentum in filios, atque inflammator idem in nepotes amor. Amant illi nimur non tam Liberos, quam semetipsos in Liberis, maximèque in nepotibus vita sua propagationem. Expediat aliquis, quamobrem ille patris, hicavi, is atavi mores tantâ laude referat; ex quo, aliqui nævos, cicatrices alii, nonnulli morbos traxerint a genitoribus. Tot similitudinum causa non alia profecto, quam communio sanguinis. Hinc expecta fatuos à fatuis, Heroës ab Heroibus.

HEROS est, qui præstat corporis & animi viribus. Dotes illæ naescuntur magis, quam finguntur. Earum ad excellentiam apprimè conferunt eximia partium consimilium temperies, organicarum perfecta conformatio, omniumque positus, & confociatio laudabilis. Tam præclara naturæ munera, cum valido parentum semine, posteritati propagantur. Salax iste fluor heroū quasi compendium est, ab illis haurit quidquid habent nobilioris succi, spirituque vegetioris: hic summus est generationis opifex, ille materies. Materiem hanc in primâ conformatio[n]e spiritus agitat in utero, diducitque citrâ fermenti confortium. Tum particulae, quæ confusæ latent in sinu seminis, ob ingenitos quos obtinent motus ita se expedient, ut singulae migrant ad effingendas partes iis planè consimiles, à quibus effluxerant. Hinc qualis in homine generante constitutio corporis, talis & in genito: patris, animus in utroque similis est propter similia quibus utitur organa.

ATQUE hæc similitudo, parentum commune votum est, Liberorum tota fidelitas. Proinde, Naturæ sacra faciant excellentes viri; Pensum hoc absolvant experti negotiis, mox daturi progeniem præstantissimam. Id operis totum postulat hominem. Qui molli brachio venereo eunt in amplexus, nec sunt Heroës, nec Heroica prole decorantur. Quapropter, si nobile par amantum jungatur ardore mutuo, speranda est grata nuptiarum messis, pretiosum pignus amoris, & illustres Heroū reliquæ. Unde sapientia præcox in Heroū filiis? Unde membrorum similitas, ea præsertim ætate, quæ floris instar quam pulchra, tam tenera est & imbecilla? Unde Liberi Principes adeunt hæreditatem paternæ virtutis, etiam vivo parente? nisi quia, quod cæteris accedit ætate, id à procreatoribus acceptum vix dum nati exprimunt.

Ergo Heroū virtus in Sobole.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Franciscus le Rœ.

M. Ludovicus Labbè.
M. Andreas Enguichard.

M. Franciscus Girardi.
M. Iosephus Thomasianus.
M. Ludovicus Poiret.

M. Dionysius Puylon, ret herbarie Professor.
M. Joannes-Baptista de Revellois.
M. Edmundus Charrier.

Proponebat Parisiis FRANCISCUS PICOTE DE BEL ESTRE, Parisinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1682.